

Кона. Бръмбарь!... Само да му влѣзе бръмбарь въ главата!

Кочо. За това: първо ще занеса огледалото; а отъ тамъ въ кантората.

— Пъкъ като идешъ тамъ не зяпай само... Ами вземи учебника, че...

— Две дини се не носятъ подъ една мишница, мамо.

— Тогазъ и осмия класъ ще повтаряшъ, ми се струва.

— (На смѣхъ) Двоенъ дикишъ по-харно държи, майчице... Пъкъ и защо да се пресиямъ сега, когато —

— А!... Ти си решилъ, значи, да повтаряшъ класа!

— То се разбра още когото тръгнахъ. Първиятъ день на ли ме срещна Гурлю Куция!

— Бащичко!

— Крушката пада до дънеря си.

— Че много ги знаешъ пъкъ тѣзи... Вчерашенъ хлапакъ, а си се налапалъ...

— Отъ васъ ги уча мамо. Моя баща на всѣка закачка съ народни мждрости си служи.

— Когата човѣкъ самъ не е мждъръ — съ чужди мждрости си служи.

— (На смѣхъ) Какъ обиждашъ съпруга си, майко?

— Че не е ли така! своя мисль нѣма да каже и съ суевѣрия живѣй.

— Ама той е ловжия! А ти знаешъ, че ловжиитѣ и иманяритѣ...

— Ти поне не си иманяръ... Защо почвашъ като баща си!..

— Ама нѣ: иди, че не вѣрвай. Срещна ме